

Thái Giám

Chương 46 : Chương 46

Một màn này làm cho Duyên Hỉ Y Đức cùng cung nữ thái giám cực kì cảm động, thầm nghĩ tình cảm hoàng thượng dành cho Tiêu Ngữ thật sâu nặng, còn không cố kỵ hẳn là cương thi. Không giống chúng ta, tuy rằng quyết tâm tuấn táng, thế nhưng thấy cương thi của chủ tử, thế mà lại không có lấy một người dám tiến lên trước nhận thức hẳn, thực sự là xấu hổ muốn chết.

Hạ Vô Ưu căn bản là mặc kệ nhưng kẻ nô tài đã thạch hóa thương cảm ở một bên, đỡ Tiêu Ngữ toàn thân đã biến thành màu đen đến cạnh bàn ngồi xuống, đối Duyên Hỉ vui vẻ nói: “Đi, chuẩn bị một thùng nước nóng lớn, rồi phân phó trù phòng chuẩn bị một ít cháo loãng cùng điểm tâm, nhanh lên”.

Mọi người cho dù có ngốc, nhưng lúc này cũng có chút minh bạch, tám phần mười là Tiêu Ngữ chưa có chết, bất quá chỉ là hoàng thượng diễn một vở kịch cho mọi người xem mà thôi, thế nhưng... thế nhưng này cũng quá kì quái đi, còn có, trên người mùi hôi thối, toàn thân đen thùi, vết máu bên khóe miệng, má ơi, ai làm gia loại dược này, cũng quá là nham hiểm đi? Đây là suy nghĩ trong lòng mọi người không hẹn mà giống nhau.

Phút chốc, nước nóng chuẩn bị xong, Hạ vô Ưu mặc kệ Y Đức, tự mình giúp Tiêu Ngữ tắm rửa, cuối cùng lúc đã đổi được 5 thùng nước nóng, Tiêu Ngữ toàn thân màu đen biến mất sạch sẽ, trở về lúc với tướng mạo ban đầu, mà thần trí của hẳn, đã từ giờ khắc này thoát khỏi trạng thái mơ mơ màng màng của dược hiệu, hoàn toàn tỉnh táo lại.

Đây là có chuyện gì? Lão thiên gia, đứng nói với hẳn là hẳn còn sống nha, buổi tối hôm đó, rõ ràng đã uống hết rượu độc không phải sao? Dạ dày cũng đau đớn một lúc, máu cũng phun ra, làm sao... làm sao còn sống được chứ?

Giống như xem thấu nghi vấn của hẳn, Hạ Vô Ưu liếc mắt nhìn mọi người chung quanh, nhàn nhạt cười nói: “Làm cái gì mà đều dùng loại ánh mắt đó nhìn trẫm, chưa bao giờ nghe nói đến thuốc giả chết sao?”

Chẳng qua thuốc của ta cao cấp hơn chút mà thôi, đây chính là dược hoàn giả chết bảo mệnh của gia khảo Hồng Mặc kia nha, bị trẫm bắt lấy ra, bây giờ không biết hắn còn khóc lóc đến mức nào nữa.” Uống một ngụm trà hắn nhìn về mặt không thể nào hiểu được của Tiêu Ngữ và bọn nô tài nói: “Đơn giản mà nói, sự tình là như này, trẫm lấy tính mạng muội muội Hồng Mặc uy hiếp, buộc hắn giúp trẫm nghĩ ra một kế sách vẹn toàn, tiểu tử này bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn nên phải đưa ra dược hoàn này, Tiêu Ngữ giả chết trong 7 ngày, trẫm đã ở triều đình diễn một màn kịch, mục đích chính là muốn các đại thần hiểu rõ, trẫm muốn giữ ở bên người cái gì, trẫm gửi gắm tình cảm cho ai, trẫm gửi gắm nhiều hay ít tình cảm, cùng Đại Phong giang sơn xã tắc không có liên quan gì”. Âm thanh hắn bỗng trở nên kích động: “Hừ, dẫm người hủ nho cố chấp hiện tại chắc đã minh bạch, giang sơn xã tắc cuối cùng như thế nào, là do sự thống trị của quân vương, cùng tình cảm của quan vương, hồng nhan mậm tai họa chẳng có gì quan hệ. Hừ, dựa vào cái gì nói trẫm có Tiêu Ngữ, sẽ gây hại đến giang sơn, Tiêu Ngữ cùng giang sơn của trẫm có quan hệ gì chứ? Trẫm cũng không phải Chu U vương, Đường Minh Hoàng, trẫm muốn cho bọn họ thấy, trẫm yêu ai, đó là việc riêng của trẫm, việc nhà của trẫm, không quan hệ gì đến giang sơn xã tắc, trẫm trên triều đình, vẫn như cú là một thánh minh thiên tử, mỗi tiếng nói mỗi hành động, đều có thể làm rạng rỡ vạn lý non sông”

Mọi người lần thứ 2 tập thể hóa thạch: là nguyên nhân này sao? Các vị đại nhân a, các người tội gì phải làm thế, không cần phải bị một lần vào tù mới có thể minh bạch chứ?

Đêm khuya, phía trong màn trướng lụa là 2 người, là bọn họ đã giành giật sự sống để bên nhau. Đương nhiên nghĩ như vậy chỉ có Tiêu Ngữ mà thôi, Hạ Vô Ưu ngay từ đầu đã biết rõ.

“Vì cái gì không giết ta? Không phải đã từng nói nếu vì ta mà thay đổi quá nhiều sẽ giết ta sao?” Tiêu Ngữ gối lên cánh tay Hạ Vô Ưu, thuận tiện cho hắn thưởng thức tóc mình.

“Lúc bãi triều đích thật là muốn giết a”. Hạ Vô Ưu rất vô tội nói: “Thực sự đẩy Tiêu Ngữ, trẫm không sợ người tức giận, khi trẫm nghe xong câu trả lời của người, trẫm đã nôn ra máu, trẫm thực sự muốn giết chết người, bởi vì người thế mà có thể làm trẫm thổ huyết, đây là chuyện trẫm tuyệt đối không cho phép mà lại xảy ra a”.

“Vậy sau vì sao lại cho ta uống dược giả chết?” Tiêu Ngữ ngẩng đầu, trên gương mặt thanh tú tràn ngập biểu tình không giải thích được, hẳn không nghĩ tới Hạ Vô Ưu cũng có chuyện dù đã quyết định nhưng lại không thể làm được.

“Bởi vì thuốc chưa hối hận không có nơi nào bán a”. Hạ Vô Ưu thật sâu nở nụ cười: “Khi trẫm nhìn thấy bình rượu kia, trẫm trong đầu không ngừng hiện ra hình ảnh người uống rượu độc xong rồi tử vong, trẫm phát hận trẫm rất đau lòng, đau đến mức không thể chịu đựng được, đau đớn đến mức trẫm không dám cam đoan có thể sống được nữa, loại này đau đớn cứ theo thời gian tăng dần tăng dần lên. Nếu như loại đau nhức này cứ càng ngày càng mãnh liệt, mà người lại chết rồi, vậy trẫm còn không phát điên? Đến lúc đó, thuốc hối hận có chỗ nào bán, người cũng không có khả năng sống lại, trẫm phải làm sao? Vì vậy trẫm cứ mãi suy nghĩ, chính là không dám mạo hiểm như vậy, không có biện pháp, đối với người, trẫm căn bản là không thể khống chế bản thân a. Ha hả, Tiêu Ngữ, trẫm thông minh như thế, đương nhiên là không thể làm ra chuyện ngu xuẩn không có đường quay lại, người nói có đúng không?”

Là một mình người thôi. Tiêu Ngữ trong lòng tức giận thầm mắng: “Đó... Đó cũng chỉ là nói, người ngay từ đầu đã biết đó là... dược giả chết sao?” Hẳn cố gắng hỏi thật bình tĩnh, nỗ lực không cho Hạ Vô Ưu phát hiện ẩn đằng sau là tâm tình bất mãn.

LINK Truyện:

Thái Giám

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/thai-giam-3798973.html>

LINK Chương này:

Chương 46

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/thai-giam-3798973/chuong-46.html>